

[Pàgina inicial](#)[Text i web](#)[Cerca traduïda](#)[Eines](#)

Traducció d'un text o una pàgina web

Introduïu un text o un URL de pàgina web.

Spain's 'coffee for all' can be a bitter brew

By Victor Mallet in Madrid

Published: April 15 2009

03:00 | Last updated: April

15 2009 03:00

Galician nationalists have lost power in Galicia.

Basque nationalists have lost power in the Basque country. At first glance, the results of the two Spanish regional elections in March suggest that ethnic nationalism on the Iberian peninsula is in retreat.

Spain is not unique as a fragile nation state with centrifugal communities on its fringes: the closest comparison is probably with Britain, where Scotland looks far more likely to secede from the union than the Basque country or Catalonia do from Spain.

But the legacy of the civil war in the 1930s means that nationalism is a particularly sensitive issue today for the inhabitants of Spain, whether they call themselves Spaniards, Castilians, Catalans or Cantabrians.

After Francisco Franco, the civil war victor, died in 1975, Spain celebrated the

Traducció: anglès » català

D'Espanya «café per a tothom"

pot ser una cervesa amarga

Per Victor Mallet a Madrid

Publicat: 15 d'abril 2009

03:00 | Darrera actualització:

15 d'abril 2009 03:00

Gallec els nacionalistes han perdut el poder a Galícia. Els nacionalistes bascos han perdut el poder al País Basc. A primera vista, els resultats de les dues eleccions regionals d'Espanya el març de suggerir que el nacionalisme ètnic a la Península Ibèrica està en retirada.

Espanya no és únic com un fràgil Estat nacional amb les comunitats en el seu centrífuga marge: la més propera és probablement la comparació amb Gran Bretanya, Escòcia, on es veu molt més probable que la secessió de la unió que el País Basc, Catalunya o fer d'Espanya.

Però el llegat de la guerra civil en la dècada de 1930 significa que el nacionalisme és una qüestió especialment delicada d'avui per als habitants d'Espanya, independentment que es diuen a si mateixos espanyols, castellans, catalans o càntabres.

Després de Francisco Franco, vencedor de la guerra civil,

end of his dictatorship - and its harsh suppression of diverse languages and cultures - with a liberal constitution enshrining regional autonomy within a united Spain.

The obvious beneficiaries were the Basques, Galicians and Catalans but, since it was unfair to exclude Andalucians, Valencians or anyone else, the policy adopted was *café para todos* : coffee for all - and so modern Spain consists of 17 autonomous communities and two enclaves in north Africa.

Support for full independence is mostly confined to the Basque country, where Eta militants pursue a campaign of terror against the Spanish state and those deemed to have collaborated with it.

But many non-Castilians do favour more autonomy and speak vaguely of having their region recognised as part of the European Union rather than of Spain. Autonomy is credited with reviving neglected cultures. Catalonia, brimming with confidence, has established delegations - shadow embassies - in cities such as London and Brussels.

Yet many Spaniards, including those who voted for the unionist parties that won the latest regional elections, say the pendulum has now swung too far in the direction of autonomy.

va morir el 1975, Espanya va celebrar el final de la seva dictadura - i la seva dura repressió de les diverses llengües i cultures - amb una constitució liberal que consagra l'autonomia regional dins de la unitat d'Espanya.

Els beneficiaris van ser evidents els bascos, catalans i gallecs, però, ja que era injust excloure andalús, valencians o qualsevol altra persona, la política adoptada és *café per a tothom*: el *café per a tothom* - de manera moderna i Espanya es compon de 17 comunitats autònomes i dos enclavaments en el nord d'Àfrica.

Suport a la plena independència es limita principalment al País Basc, on els militants d'Eta segueixen una campanya de terror contra l'Estat espanyol i els que considera que han col·laborat amb ell.

No obstant això, molts no-castellans favor fer més autonomia i parlar vagament d'haver reconegut la seva regió, com a part de la Unió Europea, més que d'Espanya. L'autonomia és acreditat amb la revitalització de les cultures oblidades. Catalunya, ple de confiança, ha establert les delegacions - ambaixades ombra - a ciutats com Londres i Brussel·les.

No obstant això, molts espanyols, inclosos els que van votar pel sindicalista partits que va guanyar les darreres eleccions regionals, per exemple, el pèndol ha

There is a whiff of centrist counter-revolution in the air, a sense Spain will fall apart if Madrid is too lenient with the regions. That is one reason for the scant criticism at home of Spain's divergence from most European partners in refusing to recognise the independence of Kosovo.

Language policy has been especially contentious, with moves by regional governments to impose Catalan, Galician or Basque in schools and the civil service provoking angry reactions from Spanish-speaking residents. Dozens of doctors in Ibiza, for example, have threatened to leave the island because of the Balearic regional government's insistence that they be tested in Catalan, the local language.

Forced marches towards linguistic divergence have gathered pace in a manner that intrigues philologists but is regarded as artificial and politically dangerous by Spanish nationalists. Catalan speakers, ironically, can be very protective of their own language while simultaneously mocking the pretensions of Valenciano and Mallorquí, the Catalan dialects of Valencia and Mallorca, to an independent existence.

Charles de Gaulle, to illustrate the difficulty of running a diverse nation,

oscil·la la massa lluny en el sentit d'autonomia.

Hi ha un tufillo de contra-revolució centrista en l'aire, el sentit Espanya es desmoronaria si Madrid és massa indulgent amb les regions. Aquest és un dels escassos motius de crítica a la casa d'Espanya de la divergència de la majoria dels socis europeus en negar-se a reconèixer la independència de Kosovo.

La política lingüística ha estat especialment polèmic, amb les iniciatives dels governs regionals per a imposar el català, el gallec o el basc a les escoles i l'administració pública, provocant reaccions d'enuig dels residents de parla hispana. Desenes de metges a Eivissa, per exemple, han amenaçat amb abandonar l'illa a causa de les Illes Balears la insistència del govern regional que s'analitzaran en català, la llengua local.

Marxes forçades cap a la divergència lingüística han accelerat de manera que intrigues filòlegs, però es considera artificial i políticament perillós pels nacionalistes espanyols. Català oradors, irònicament, pot ser molt protectors de la seva pròpia llengua, alhora, burlant de les pretensions de Valencià i Mallorquí, els dialectes del català de València i Mallorca, a una existència independent.

Charles de Gaulle, per il·lustrar la dificultat de

famously referred to the hundreds of different cheeses produced in France. But neither he nor his successors would have tolerated the number of languages and dialects officially promoted in Spain today - let alone accepted the need for simultaneous interpreters for TV news coverage on election night.

Autonomy is not only occasionally inconvenient for those who want to speak Spanish. Investors, domestic and foreign, complain bitterly about the extra bureaucracy imposed by regional governments, costs Spain can ill afford as it plunges into the deepest recession in memory. "The administration in Spain suffers from elephantiasis," was the verdict of one unionist lawyer in Madrid recently.

José Luis Rodríguez Zapatero, the Socialist prime minister, is in a trap set by Spain's democratic constitution for governments without an absolute majority in parliament. He senses the worries of voters ahead of the European elections in June and his instincts are to promote Spanish unity. But he needs the votes of regional parties in order to stay in control of Spain.

Unfortunately for Mr Zapatero, every regional government from Galicia to Murcia is determined to hang on to the powers it gained after Franco's death. Café

funcionament d'una nació diversa, famosa fa als centenars de diferents formatges produïts a França. Però ni ell ni els seus successors que han tolerat el nombre de llengües i dialectes promogut oficialment avui a Espanya - i menys encara acceptat la necessitat d'intèrprets simultanis per a la cobertura de notícies de televisió la nit de les eleccions.

Autonomia no és només de tant en tant un inconvenient per als que volen parlar espanyol. Inversors, nacionals i estrangers, es queixen amargament de la burocràcia addicional imposada pels governs regionals, els costos Espanya no es pot permetre ja que es submergeix en la més profunda recessió en la memòria. "L'administració a Espanya pateix d'elefantiasi," va ser el veredicte d'un advocat sindicalista recentment a Madrid.

José Luis Rodríguez Zapatero, el primer ministre socialista, es troba en una trampa estesa per Espanya de la constitució democràtica dels governs sense majoria absoluta al Parlament. Sentits que les preocupacions dels votants abans de les eleccions europees de juny i els seus instints són promoure la unitat espanyola. Però ell necessita els vots de les parts de la regió amb la finalitat de mantenir el control d'Espanya.

Malauradament per al senyor Zapatero, cada govern regional de Galícia a Múrcia està

17/04/2009

Text i web - Google Tradueix

para todos is a stimulating
brew no one wants to forgo.
When the waiter comes,
however, no one wants to pay
the bill.

decidida a aferrar als poders
que va obtenir després de la
mort de Franco. Cafè per a
tots és un estimulants cervesa
ningú vol renunciar. Quan el
cambrer arriba, però, ningú no
vol pagar la factura.

anglès > català

[Canvia](#)

Tradueix

[Suggereix una traducció millor](#)

Farem servir el teu suggeriment per millorar la
qualitat de la traducció en futures actualitzacions del
nostre sistema.

D'Espanya «cafè per a
tothom" pot ser una cervesa
amarga
 Per Victor Mallet a
Madrid
 Publicat: 15
d'abril 2009 03:00 | Darrera

Contribueix

[Google Inici](#) - [Quant a Google Traductor](#)

©2009 Google

